

[Tyroll]

gang af leverandørernes oplysninger og anvísninger?»

(Spm. nr. 1420).

Begrundelse.

På trods af at fabriksinspektør i arbejdstilsynet Gunnar Jørgensen har oplyst til dagbladet Information (den 5. august), at arbejdstilsynet ikke har haft ressourcer til at undersøge leverandørernes oplysninger om sammensætningen af stofferne, og at godkendelsen af brugsanvisningerne altså kun bygger på industrioplysninger, så hævdes det i et svar (på spørgsmål nr. 1298) til mig, at godkendelsen af brugsanvisningerne er sket efter en »omhyggelig« gennemgang af de indsendte oplysninger, og at tilgængelig viden er blevet benyttet. Hvilken viden der er tale om, er ikke oplyst, på trods af at det var dette, jeg tidligere spurgte om. Derfor spørger jeg igen.

Besvarelse (20/9 79):

Arbejdsministeren (Auken):

Direktoratet for arbejdstilsynet har over for mig oplyst, at opdelingen af epoxy- og polyurethanprodukter i forskellige arter er begrundet i gældende og under forberedelse værende danske regler for klassificering af farlige stoffer og præparater, herunder miljøministeriets bekendtgørelse nr. 348 af 16. juni 1977 om klassificering, emballering og mærkning af farlige stoffer, EF-Rådets direktiv af 7. november 1977 om klassificering, emballering og etikettering af farver, maling, lakker, lim, trykfarver og dermed beslægtede varer og EF-Kommissionens direktiv af 30. januar 1979 om anden tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF.

At arbejdstilsynet varierer omfanget og karakteren af de oplysninger og undersøgelser, som lægges til grund ved vurdering af brugsanvisningerne, skyldes, at der er behov for færre oplysninger og undersøgelser, når der er tale om en råvare bestående af et kemisk veldefineret stof i modsætning til et sammensat produkt bestående af flere bestanddele.

Behandlingen af anmeldelserne bygger på viden fra teknologisk og toksikologisk faglitteratur kombineret med den indsigt, som arbejdstilsynets personale som tilsynsførende myndighed gennem det løbende tilsyn og

den deraf følgende sagsbehandling har skaffet sig i disse produktområder.

I besvarelsen af anmeldelserne er anmelderen gjort opmærksom på, at godkendelsen af brugsanvisningen (brugsbetingelserne) er gældende indtil videre, hvilket indebærer, at ny viden om produkternes farlige egenskaber gør det muligt at tage anmeldelser op til nyvurdering og dermed ændre brugsbetingelserne.

Til *undervisningsministeren* (30/8 79) af:

Keld Andersen (KF):

»Hvilke konsekvenser agter ministeren at drage over for landscentralen for undervisningsmidler, som stadig ikke opfylder sine forpligtelser over for landets skoler og andre undervisningsinstitutioner og derfor endnu ikke fungerer efter lovens bogstav?»

(Spm. nr. 1421).

Begrundelse.

Som svar på mit spørgsmål i folketinget den 28. marts 1979 (spørgsmål nr. 746) oplyste ministeren bl. a.: »Vi håber meget at få afklaret lokalespørgsmålet inden for en måneds tid.«

Der er nu gået yderligere næsten et halvt år – og det er snart 6 år siden, landscentralen startede – men problemerne er stadig uløste, med det resultat at der er tale om et enormt spild af offentlige midler. Yderligere har nu også landscentralens repræsentantskab mistet tålmodigheden og krævet et udvalgsarbejde om landscentralens funktioner.

Landscentralen koster årligt samfundet mere end 30 mill. kr. uden alligevel at løse de opgaver, som loven pålægger den. Ikke desto mindre har SV-regeringen i sit netop offentliggjorte finanslovsforslag medtaget landscentralen med en udgift på over 40 mill. kr.

Der er her en oplagt mulighed for SV-regeringen til at finde nogle af de nødvendige besparelser på finansloven ved at nedlægge den landscentral, som ikke virker, og hvis opgaver glimrende – som tidligere – kan varetages af bibliotekscentralen.

Besvarelse (7/9 79):

Undervisningsministeren (Dorte Benedsen):